

være til Stede, at det da ikke skulde være et særlig valgt Medlem, der skulde lede Forhandlingerne, men en af Sekretærerne, og Bestemmelse herom er indført i Forretningsordenen.

Det blev af det daværende Udvalg for Forretningsordenen den 1. September 1916 foreslaaet, at man ikke skulde have et fast Medlemstal for de staaende Udvalg, men at Tallet skulde foreslaas af Formanden ved hver Samlings Begyndelse, og dette skete, fordi man gerne vilde afvente Følgerne af de nye Valgmaader og se, om der ikke skulde dukke nye Partier op, som kunde have Krav paa at være repræsenterede i de staaende Udvalg. Desuden var der den Ulempe ved de mindre Udvalg, at selv ret store Partier ikke kunde blive repræsenteret i dem. Det nu siddende Forretningsordensudvalg har dog ment det heldigere at fastslaa de staaende Udvalgs Medlemstal i Forretningsordenen, men samtidig er der sket en saadan Forhøjelse af Medlemstallet for de mindre af dem, at man har kunnet sikre ethvert betydeligere Parti, at det vil blive repræsenteret deri. I den gamle Forretningsorden stod, at kun saadanne Sager, som stod i en vis Forbindelse med den Sag, vedkommende Udvalg i Forvejen havde beskæftiget sig med, kunde henvises til Udvalget. Man har ment, at det var en Formalitet, som man hellere maatte lade udgaa.

Jeg vil gøre de Herrer og Damer af Tingets Medlemmer opmærksomme paa, at der er eet staaende Udvalg, som forsvinder, nemlig Udvalget for Loves sproglige Affattelse. Jeg tror, man tør sige, at sjældent er et Udvalg blevet omtalt i saa haarde, næsten grusomme Ord af sin Formand, som dette Udvalg for Loves sproglige Affattelse i sin Tid blev omtalt i det tidligere Folketing af dets daværende Formand — som ikke længere er Medlem af dette Ting —, Dr. Eduard Larsen. Det var et meget mistrøstende Skudsmaal, han gav dette Udvalg, som han var Formand for i nogen Tid. Kort Tid efter skrev han til Ordføreren og Formanden for Forretningsordensudvalget, om dette Udvalg dog ikke kunde blive afskaffet, og efter at denne rørende Anmodning var blevet stillet til Forretningsordensudvalget, drøftede det den og syntes ogsaa, at der var Anledning til at imødekomme den. Saaledes er dette Udvalg for Loves sproglige Affattelse forsvundet fra de staaende Udvalg.

Der er foreslaaet en Ændring i Betegnelsen af de korte Bemærkninger. Efter den nugældende Forretningsorden maa

saadanne korte Bemærkninger kun gælde personlige Bemærkninger eller korte Berigtigelser. Der har gennem Aarene udviklet sig en bestemt Tradition i Folketinget med Hensyn til disse korte Bemærkninger, og man har ment, at det var rigtigt nu ganske i Almindelighed at kalde dem det, man altid kalder dem, naar man begærer Ordet: „kort Bemærkning“ og ikke fortælle noget om deres Indhold.

Det har i lange Tider været Skik her i Folketinget, uden at det staaar nogen Steder i Forretningsordenen, at Finanslovens tredie Behandling afsluttedes med en Generaldebat, efter at man var færdig med Afstemningen over Ændringsforslagene. Dette har vist sig at være en praktisk Fremgangsmaade, og det er foreslaaet, at den ogsaa skal indføres for andre Love end Finansloven. Det betyder ikke, at man nødvendigvis skal benytte sig af Lejligheden til at forlænge Debatten ved en saadan Generaldebat, men Udvejen skulde altsaa holdes aaben.

Der er indføjet den udtrykkelige Bemærkning, at der ikke ved Forespørgsler kan tages nogen anden Beslutning end om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen. Den Tanke har været oppe, om man kunde indføre, hvad der findes i andre parlamentariske Forsamlinger, Mulighed for at stille Forespørgsler skriftligt, faa dem anmeldt af Formanden og derefter faa skriftlige Besvarelser af Ministrene omdelt paa Medlemmernes Pladser i trykt Tilstand. Den Tanke vakte en saadan Modstand, at jeg for mit Vedkommende, som egentlig havde fundet, at det var en meget rimelig Fremgangsmaade, øjeblikkelig trak den tilbage.

§ 28 er jo den Paragraf, som indeholder det eneste brændbare Stof, der, saa vidt jeg kan skønne, overhovedet findes under denne Forhandling, nemlig Spørgsmaalet om, hvor vidt Medlemmerne skal benævnes ved Navn eller som hidtil ved „det ærede Medlem“ og en eller anden Tilføjelse. I Forslaget af 1916 var det allerede forudsat, at man skulde gaa over til at sige Hr., Fru eller Frøken uden nogen anden Titulatur, og det var forudsat, at i Debattens Løb vilde man i øvrigt som i alle andre parlamentariske Forsamlinger, naar man ikke havde Brug for Navnet, sige „det ærede Medlem“ eller noget andet lignende. Det har jo ikke kunnet være noget Medlem her i Tinget ubekendt, at i de sidste Dage har den her omtalte Bestemmelse været Genstand for megen Drøftelse for og imod, og der